

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/42458 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 25 april 2007 in het geding
tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 augustus 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om verlenging van de geldigheidsduur van een aan hem verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Voorts heeft de minister de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning asiel ingetrokken met terugwerkende kracht tot 11 februari 1999. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 30 mei 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, door te overwegen dat bij een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van een aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd de bewijslast met betrekking tot het verstrekken van onjuiste gegevens als bedoeld in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) geheel bij de staatssecretaris ligt en dat hij onomstotelijk moet aantonen dat de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt, een onjuist toetsingskader heeft gehanteerd. De rechtbank heeft volgens de staatssecretaris aldus miskend dat het weliswaar op zijn weg ligt aannemelijk te maken dat de in dat artikelonderdeel opgenomen grond voor afwijzing van evenvermelde aanvraag zich voordoet, maar dat het, indien hij hieraan heeft voldaan, vervolgens aan de vreemdeling is het door hem geleverde bewijs te weerleggen.

2.1.1. Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, kan de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden afgewezen, indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlengen van de vergunning zouden hebben geleid.

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 16 december 2004 in zaak no. 200406434/1 (ter voorlichting van partijen

aangehecht) ligt het, indien sprake is van intrekking van een verblijfsvergunning asiel op de voet van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, op de weg van de minister aannemelijk te maken dat zich de daarin vermelde intrekkingsgrond voordoet. Als door de minister aan deze bewijslast is voldaan, is het vervolgens aan de vreemdeling om het door de minister geleverde bewijs te weerleggen.

Deze bewijslastverdeling is ook van toepassing indien sprake is van afwijzing van een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van een aan de desbetreffende vreemdeling verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.1.3. De minister heeft op 15 oktober 2003 een taalanalyse laten uitvoeren. De conclusie van deze taalanalyse luidt dat de vreemdeling eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Soedan. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 14 juli 2004 in zaak no. 200401127/1, ter voorlichting van partijen aangehecht), kan een vreemdeling de conclusies van de taalanalyses inzake zijn herkomst weerleggen door het laten verrichten van een contra-expertise. De desbetreffende vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweegbrengen dat de minister een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie uit dient te gaan.

De vreemdeling heeft geen contra-expertise laten verrichten. Hij heeft slechts kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse geplaatst. De vreemdeling is er aldus niet in geslaagd het door de minister geleverde bewijs te weerleggen. Met de taalanalyse heeft de minister dan ook aannemelijk gemaakt dat de vreemdeling inzake zijn herkomst onjuiste gegevens heeft verstrekt. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.2.1. Bij besluit van 22 april 1999 heeft de staatssecretaris de vreemdeling met ingang van 11 februari 1999 tot 11 februari 2000 een vergunning tot verblijf verleend. Bij besluit van 22 augustus 2000 heeft de staatssecretaris op aanvraag van de vreemdeling de geldigheidsduur van die vergunning tot 11 februari 2001 verlengd. Bij besluit van 19 augustus 2005 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om verlenging van de geldigheidsduur van die vergunning afgewezen.

2.2.2. Anders dan de vreemdeling in beroep heeft betoogd, is er, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.2.1. is weergegeven, geen grond voor het oordeel dat sprake is van een aan hem verleende vergunning voor onbepaalde tijd, zodat dit betoog faalt.

2.2.3. Voorts heeft de vreemdeling betoogd dat hij erop mocht vertrouwen dat de geldigheidsduur van de aan hem verleende vergunning wederom verlengd zou worden en dat het in strijd is met het vertrouwens- en rechtzekerheidsbeginsel om eerst drieënhalf jaar na zijn aanvraag om hem een vergunning te verlenen een taalanalyse te laten uitvoeren. Bovendien

heeft de minister ten onrechte niet gemotiveerd wat de aanleiding daarvoor vormde, hetgeen in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel, aldus de vreemdeling.

2.2.4. Nu de vreemdeling een nieuwe aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de aan hem verleende vergunning heeft ingediend, was er voor de minister een nieuw toetsingsmoment ontstaan om te onderzoeken of de vreemdeling aan de voorwaarden voor verlenging van de geldigheidsduur voldeed. De minister was dan ook niet gehouden om in het besluit van 19 augustus 2005 te motiveren wat de aanleiding vormde de taalanalyse te laten uitvoeren. Voorts is er geen grond voor het oordeel dat de minister in strijd met het vertrouwens- en rechtzekerheidsbeginsel heeft gehandeld omdat de vreemdeling aan de eerdere verlenging dan wel het opgetreden tijdsverloop niet het gerechtvaardigd vertrouwen kan ontleen dat een door hem onjuiste opgave hem niet meer kan worden tegengeworpen. Het betoog faalt.

2.2.5. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbrekkelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.3. Gelet op het bovenstaande, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 19 augustus 2005 ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 25 april 2007 in zaak no. AWB 05/42458;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, en mr. C.H.M. van Altena en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Voorzitter

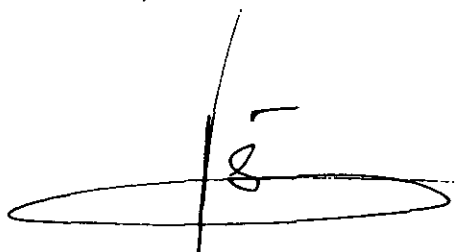
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 september 2007

395.

Verzonden: 12 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage

nevenszittingsplaats Zwolle

sectie bestuursrecht

Eenkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

regnr.:

Awb 05/42458

UITSPRAAK

inzake:

geboren op :
 van Sudanese nationaliteit,
 IND dossiernummer 9902.10.8053,
 gemachtigde: mr. M.I. van Meel, advocaat te Utrecht,
 eiser,

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,

als rechtsopvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
 (Immigratie- en Naturalisatiedienst),
 te 's-Gravenhage,
 vertegenwoordigd door mr. P. Nederstigt, ambtenaar ten departemente,
 verweerder.

IND	26 APR 2007
aanvraag	datum
INDIS	datum
invoer	datum
conclude	datum

1 Procesverloop

- 1.1 Op 11 februari 1999 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 22 april 1999 heeft verweerder de aanvraag afgewezen en ambtshalve beslist aan elser geen vergunning tot verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard te verlenen. Aan eiser is een voorwaardelijke vergunning tot verblijf verleend met ingang van 11 februari 1999, geldig tot 11 februari 2000.
- 1.2 Bij brief van 25 mei 1999 is tegen het besluit van 22 april 1999, voor zover dit de asielaanvraag betreft, bezwaar gemaakt. Tevens heeft elser bij brief van 25 mei 1999 bezwaar gemaakt tegen de ambtshalve weigering aan elser een vergunning tot verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard te verlenen. Bij beschikking van 25 januari 2000 is het bezwaar ongegrond verklaard.
- 1.3 Bij brief van 22 februari 2000 heeft eiser beroep ingesteld tegen de beschikking van 25 januari 2000. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenszittingsplaats Assen, van 18 juli 2002 is het beroep ongegrond verklaard.
- 1.4 Op 22 december 1999 heeft eiser een aanvraag ingediend voor verlenging van zijn voorwaardelijke vergunning tot verblijf. Bij besluit van 22 augustus 2000 heeft verweerder de aanvraag ingewilligd en de vergunning verlengd tot 22 februari 2001.
- 1.5 Op 1 januari 2001 heeft eiser wederom een aanvraag ingediend voor verlenging van zijn voorwaardelijke vergunning tot verblijf. Bij beschikking van 19 augustus 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Verweerder heeft hierbij de aan elser verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingetrokken met terugwerkende kracht tot 11 februari 1999.
- 1.6 Bij brief van 19 september 2005 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 15 november 2005. Op 28 april 2006 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

regnr.

Awb 05/42458

-2-

- 1.7 Het beroep is ter zitting van 6 februari 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Op 1 april 2001 is de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in werking getreden en is de Vreemdelingenwet (Vw) ingetrokken.

- 2.2 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 te verlengen, en de intrekking van de aan eiser verleende vergunning asiel voor bepaalde tijd, in stand kan blijven.

- 2.3 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het voornemen en het bestreden besluit overwogen dat uit het rapport taalanalyse van 15 januari 2003 blijkt dat elser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Sudan. Dit leidt tot de conclusie dat wanneer deze gegevens bekend zouden zijn geweest, aan eiser geen verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd zou zijn verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw 2000. Gelet hierop wordt de eerder verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 ingetrokken met terugwerkende kracht vanaf 11 februari 1999 en wordt de aanvraag tot verlenging van zijn asielvergunning afgewezen.

- 2.4 In de Vw 2000 is geen overgangsrecht gegeven voor verblijfsvergunningen, verleend onder de oude wet, waarvan de geldigheidsduur op het tijdstip van inwerkingtreding van de Vw 2000 reeds was verstreken. Daarom moet ook op de intrekking van zo een verblijfsvergunning de oude wet van toepassing worden geacht. Verweerder heeft daarom ten onrechte op de intrekking van de verblijfsvergunning van elser artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000, toegepast. Nu deze bepaling, voor zover thans relevant, niet verschilt van de toepasselijke bepaling, artikel 12 van de Vw, worden hieraan geen gevolgen verbonden.

Ingevolge artikel 12, Vw, voor zover in deze zaak van belang, kan een verblijfsvergunning worden ingetrokken, indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot verlenen of verlenging zouden hebben geleid.

- 2.5 Verweerder heeft in het bestreden besluit niet aangegeven wat de reden was voor het doen uitvoeren van de taalanalyse die ten grondslag is gelegd aan de intrekking van de verblijfsvergunning. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 17 mei 2005 (nr. 200410377/1) is de rechtbank van oordeel dat verweerder aldus het besluit onvoldoende heeft gemotiveerd en daarmee niet heeft voldaan aan het vereiste van artikel 3:46 Algemene wet bestuursrecht (Awb). Verweerdens opmerking ter zitting van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, op 18 juli 2002 dat twijfel is ontstaan aan de juistheid van eisers nationaliteit kan dit motiveringsgebrek niet wegnemen.

- 2.5 Ten aanzien van de afwijzing van de verlenging van eisers asielvergunning oordeelt de rechtbank als volgt.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur er van worden afgewezen indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag zouden hebben geleid.

Verweerder heeft het besluit tot afwijzing gebaseerd op het rapport taalanalyse van 15 januari 2003. In de uitgebrachte zienswijze van 3 april 2003 heeft eiser kanttekeningen geplaatst bij deze taalanalyse. Voorts heeft eiser een advies van De Taalstudio van 14 juni 2005 overgelegd. Verweerder heeft deze kanttekeningen en het advies verworpen onder verwijzing naar vaste jurisprudentie van de Afdeling waarin wordt overwogen dat niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweeg kan worden gebracht dat verweerder een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie uit dient te gaan. Door het achterwege laten van een contra-expertise blijft de gerezen twijfel aan de identiteit en nationaliteit bestaan.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder aldus niet de juiste maatstaf heeft gehanteerd om te bepalen op wie de last rust zijn stelling aannemelijk te maken. De jurisprudentie waar verweerder naar heeft verwezen, heeft betrekking op de bewijslast bij de aanvraag van een verblijfsvergunning asiel, waarvoor geldt dat de vreemdeling ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000, aannemelijk dient te maken dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, grondslag voor verlening vormen. Slaagt de vreemdeling hierin niet dan kan verweerder de vreemdeling tegemoet komen door een taalanalyse te laten verrichten. Indien de vreemdeling de uitkomst van de taalanalyse wenst te bestrijden dient hij hiertoe een contra-expertise over te leggen. Deze bewijslastverdeling geldt niet zonder meer voor onderhavige situatie waarin geen sprake is van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning maar van een aanvraag voor verlenging van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. De rechtbank verwijst hierbij naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Den Bosch, van 23 november 2006 (Awb 05/5724) waarin onder meer wordt overwogen:

"Bij een intrekking van een verleende verblijfsvergunning ligt de bewijslast met betrekking tot het verstrekken van onjuiste gegevens daarentegen geheel bij verweerder. Gelet op de ingrijpende gevolgen van het intrekken van een eenmaal verleende verblijfsvergunning kan verweerder uit het oogpunt van rechtszekerheid bovendien niet volstaan met het van zijn kant aannemelijk maken dat de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt, maar zal verweerder dat zoals gezegd onomstotelijk moeten aantonen."

- 2.7 Het voorgaande brengt de rechtbank tot de conclusie dat het bestreden besluit, zowel voor zover het strekt tot intrekking van de verleende verblijfsvergunning, als voor zover het strekt tot weigering van de gevraagde verlening, onvoldoende is gemotiveerd en derhalve strijdig is met artikel 3:46 Awb.
- 2.8 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, gegrond.
- 2.9 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die elser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr:

Awb 05/42458

-4-

3

BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het besluit van 19 augustus 2005;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank dient te voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Steendijk en in tegenwoordigheid van M.H. van Wendel als griffier in het openbaar uitgesproken op

25 APR. 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepsschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

25 APR. 2007

VOOR AFSCHRIJF EN INFORMATIE
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3040	
B	22 MEI 2007
ZAAKNR.	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Postadres: Postbus 40052, 8004 DB Zwolle

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

Bezoekadres
 Zuiderzeelaan 43-51
 Gebouw LGV
 8017 JV Zwolle
 Telefoon 038 4691485
 Fax 038 460 9152/9153

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	Vestiging Zwolle
Doorkiesnummer(s)	mr. H.M. Pascha
Datum	038 888 6795
Ons kenmerk	22 mei 2007
Uw kenmerk	9902.10.8053
Bijlage(n)	2 (schriftelijke lastgeving, hoger beroepschrift met producties)
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle van 25 april 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 05/42458.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 MEI 2007	
ZAAKNR. 200703538	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te Den Haag,
appellant,
gemachtigde: mr. D.W. Stevens
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zitting houdende te Zwolle
van 25 april 2007
met kenmerk Awb 05/42458

Inzake:

met kenmerk 9902.10.8053
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. M.I. van Meel, advocaat te Utrecht

Proces
Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle

Zuiderzeelaan 49-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. H.M. Pascha
030 888 6795

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle van 25 april 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 05/42458 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 19 augustus 2005 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 1 januari 2001 heeft verweerder een aanvraag om verlenging van de aan hem bij besluit van 22 april 1999 met ingang van 11 februari 1999 verleende voorwaardelijke vergunning tot verblijf ingediend.

2.2 Bij besluit van 19 augustus 2005 heeft de Staatssecretaris de aanvraag om verlenging afgewezen en de aan verweerder verleende op grond van artikel 115, zesde lid, Vw als verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 Vw aangemerkte verblijfsvergunning ingetrokken met terugwerkende kracht tot 11 februari 1999.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank op in rechtsoverweging 2.6 op de pagina's 2 en 3 van de bestreden uitspraak:

"(...) De rechtbank is van oordeel dat verweerder aldus niet de juiste maatstaf heeft gehanteerd om te bepalen op wie de last rust zijn stelling te aannemelijk te maken. (...) Deze bewijslastverdeling geldt niet zonder meer voor onderhavige situatie waarin geen sprake is van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning maar van een aanvraag om verlenging van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. De rechtbank verwijst hierbij naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Den Bosch, van 23 november 2006 (Awb 05/5724) waarin onder meer wordt overwogen:

"Bij intrekking van een verleende verblijfsvergunning ligt de bewijslast met betrekking tot het verstrekken van onjuiste gegevens daarentegen geheel bij verweerder. Gelet op de ingrijpende gevolgen van een eenmaal verleende verblijfsvergunning kan verweerder uit het oogpunt van rechtszekerheid bovendien niet volstaan met het van zijn kant aannemelijk maken dat de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt, maar zal verweerder dat zoals gezegd onomstotelijk moeten aantonen."

3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden rechtsoverweging van de rechtbank berust rechtsoverweging 2.7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak, voor zover deze rechtsoverweging verband houdt met de bestreden rechtsoverweging 2.6. In zoverre tast gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief ook de geldigheid van het hier bedoelde gedeelte van rechtsoverweging 2.7 aan.

4a Inleiding op de grief, het procesbelang

- 4.1 Deze grief richt zich niet tegen rechtsoverweging 2.5 van de bestreden uitspraak, waarin de rechtbank heeft geconstateerd dat in het aan haar voorliggende besluit van 19 augustus 2005 niet is aangegeven wat de reden was voor het doen uitvoeren van een taalanalyse die ten grondslag is gelegd aan de intrekking van de verblijfsvergunning. Aldus is sprake van een motiveringsgebrek zo oordeelt de rechtbank in navolging van jurisprudentie van uw Afdeling.
- 4.2 De Staatssecretaris meent dat de rechtbank terecht tot voornoemd oordeel is gekomen en ziet in dat het besluit van 19 augustus 2005 op het door de rechtbank geconstateerde punt onvoldoende is gemotiveerd. Om deze reden komt de Staatssecretaris niet op tegen de rechtsoverwegingen 2.7 – voor zover deze rechtsoverweging niet samenhangt met rechtsoverweging 2.6 -, 2.8 en 2.9 op pagina 3 van de bestreden uitspraak.
- 4.3 Onverlet vorenstaande ziet de Staatssecretaris in het oordeel van de rechtbank omtrent de bewijslast in deze zaak zoals verwoord in rechtsoverweging 2.6 van de bestreden uitspraak aanleiding om hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak. De Staatssecretaris zou immers bij het achterwege laten van het instellen van hoger beroep tegen deze rechtsoverweging bij het nemen van een nieuw besluit gebonden zijn aan het oordeel van de rechtbank hieromtrent. Hierin is het procesbelang van de Staatssecretaris gelegen.

4b Toelichting op de grief

- 4.4 Ingevolgde artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, Vw kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 Vw worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.
- 4.5 Indien sprake is van niet verlenging of intrekking op grond van voornoemd artikel onderdeel, ligt het op de weg van de Staatssecretaris aannemelijk te maken dat de zich daarin vermelde grond voor intrekking of niet verlenging voordoet. Als door de Staatssecretaris aan deze bewijslast is voldaan, is vervolgens aan de vreemdeling om het door de Staatssecretaris geleverde bewijs te weerleggen.

Vgl.:

- AbRS, 16 december 2004, 2006434/1 (productie 2).

- 4.6 De rechtbank overweegt ten onrechte dat de Staatssecretaris niet de juiste maatstaf zou hebben gehanteerd om te bepalen op wie de last rust zijn stelling aannemelijk te maken en laat ten onrechte na te beoordelen of de Staatssecretaris met het doen verrichten van de taalanalyse heeft voldaan aan voornoemde op de Staatssecretaris rustende bewijslast, in welk geval de bewijslast verschuift naar de vreemdeling. Anders dan de rechtbank in de met deze grief bestreden rechtsoverweging heeft overwogen is alsdan wel degelijk relevant de jurisprudentie van uw Afdeling, waarin wordt overwogen dat de vreemdeling de conclusies van de taalanalyse kan

weerleggen door het laten verrichten van een contra-expertise en niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekening kan teweegbrengen dat de Staatssecretaris een nieuwe taalanalyse moet verrichten of een van de taalanalyse afwijkende conclusie dient uit te gaan. Met het verrichten van de taalanalyse heeft de Staatssecretaris aannemelijk gemaakt dat de vreemdeling inzake zijn herkomst onjuiste gegevens heeft verstrekt.

Zie:

- AbRS, 5 april 2007, 200609054/1 (productie 3).

- 4.7 De uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te 's-Hertogenbosch van 23 november 2006. Awb 05/5724 (hiertegen heeft de Staatssecretaris hoger beroep ingesteld bij uw Afdeling), die in de met deze grief bestreden rechtsoverweging wordt aangehaald, gaat er evenzeer ten onrechte en zonder enige nuance van uit dat bij toepassing van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, Vw de bewijslast geheel bij de Staatssecretaris zou liggen of dat de Staatssecretaris onomstotelijk moet aantonen dat de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt. Zowel eerdergenoemde door de rechtbank aangehaalde en gedeeltelijk geciteerde uitspraak als de met deze grief bestreden rechtsoverweging miskennen dat weliswaar de Staatssecretaris aannemelijk dient te maken dat zich de grond voor intrekking of niet-verlenging voordoet, maar dat voornoemde verschuiving van de bewijslast betekent dat – nu door de Staatssecretaris middels het verrichten van een taalanalyse aan de bewijslast is voldaan – het vervolgens aan de vreemdeling is om het door de Staatssecretaris geleverde bewijs te weerleggen. De rechtbank heeft derhalve een onjuist toetsingskader gehanteerd.

Zie:

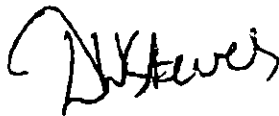
- AbRS, 5 april 2007, 200609054/1 (als productie 3 overgelegd).

- 4.8 Al het vorenstaande heeft de rechtbank miskend.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep en vernietiging van de bestreden uitspraak.

Zwolle, 22 mei 2007

Gemachtigde

mr. D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6784
telefax 038 460 9152/9153